

MEHMET NARLI

YUH

incinmişlerin
kırılmışların
susmuşlarıN

→ bir “AH” ı olsun için

çirkinlere
aldananlara
görülmeyenlerE

→ bir ÖZÜR olsun için

YUUH →

melamet
örtünmüş
kibirliilere
hoyratlara
hodgamlara

SABIKASIZ MÜREKKEP

huzurunda dökölüp kaldığım badesiz pir
sessizliğin sularında sensiz nasıl da korkuyorum
boğazımda firar türküleri kancalanıyor

nicel hesaplardan yorgun kardeşlerime
gıpta etmeyecektim
kadere korsanlık edip bir yemin gibi savrulacaktım
diyordum ki hiç olmazsa
çıkırığında düş eğriyen vakanüvis
acı düşmüş mahzun ülke yazar künyeme
sabıkasız bir mürekkepti der
kapitalden göç eyleyen kendi çölüne

hangi umutların telvesini sürdülerse ağzımıza böyle

bir esatirden ibaret memleketin kutlu suskunu
hayat kendine devrilen tespih ise
içinin konaklarında eğleştir beni